

Риёзус солиҳийн / Риёзус солиҳийн / 205-ҳадис

24- **Аллоҳ таоло буюриб, ёмонликдан қайтариб, ўзи бунинг хилофини қилган кишига қаттиқ азоб бўлиши баёни**

24-боб

Яхшиликка буюриб, ёмонликдан қайтариб, ўзи бунинг хилофини қилган кишига қаттиқ азоб бўлиши баёни

Аллоҳ таоло буюриб, ёмонликдан қайтариб, ўзи бунинг хилофини қилган кишига қаттиқ азоб бўлиши баёни.

Аллоҳ таоло буюриб, ёмонликдан қайтариб, ўзи бунинг хилофини қилган кишига қаттиқ азоб бўлиши баёни.

Аллоҳ таоло буюриб, ёмонликдан қайтариб, ўзи бунинг хилофини қилган кишига қаттиқ азоб бўлиши баёни.

Аллоҳ таоло: «**Одамларни яхшиликка чорлаб, ўзларингизни унутасизларми? Ҳолбуки, ўзларингиз китоб тиловат қиласизлар. Ақлингизни юргизмайсизларми?**» (Бақара сураси, 44-оят).

«**Эй мўминлар, сизлар нега ўзларингиз қилмайдиган нарсани (қиламиз, деб) айтурсизлар?! Сизларнинг ўзларингиз қилмайдиган ишни (қиламиз, деб) айтишларингиз Аллоҳ наздида ўта манфур (ишдир)**» (Соф сураси, 2-3-оятлар), деб айтди.

Аллоҳ таоло Шуъайб алайҳиссалом ҳақларида хабар бериб, «**Мен сизларга хилоф қилиб, сизларни қайтараётган нарсани ўзим қилишни истамайман**» (Худ сураси, 88-оят), деган.

205 - **Аллоҳ таоло буюриб, ёмонликдан қайтариб, ўзи бунинг хилофини қилган кишига қаттиқ азоб бўлиши баёни**

«Қиёмат куни бир киши келтирилиб, дўзахга ташланади. Унинг қорнидаги ичаклари отилиб чиқади, у уларнинг атрофида худди эшак тегирмон тоши атрофида айлангандек айланиб юради. Дўзах аҳли унинг атрофида жамланиб, «Эй фалончи! Сенга нима бўлди? Ахир сен яхшиликка буюриб, ёмонликдан қайтармасмидинг?» дейишади. «Тўғри, яхшиликка буюрардим, ўзим шуни қилмасдим. Ёмонликдан қайтарардим, ўзим шуни қилардим», дейди» деганларини эшитдим.

«Қиёмат куни бир киши келтирилиб, дўзахга ташланади. Унинг қорнидаги ичаклари отилиб чиқади, у уларнинг атрофида худди эшак тегирмон тоши атрофида айлангандек айланиб юради. Дўзах аҳли унинг атрофида жамланиб, «Эй фалончи! Сенга нима бўлди? Ахир сен яхшиликка буюриб, ёмонликдан қайтармасмидинг?» дейишади. «Тўғри, яхшиликка буюрардим, ўзим шуни қилмасдим. Ёмонликдан қайтарардим, ўзим шуни қилардим», дейди» деганларини эшитдим.

1. 205. Абу Зайд Усома ибн Зайд ибн Ҳориса розияллоху анҳудан ривоят қилинади:

Расулulloҳ соллalloҳу алайҳи васалламнинг:

«Қиёмат куни бир киши келтирилиб, дўзахга ташланади. Унинг қорнидаги ичаклари отилиб чиқади, у уларнинг атрофида худди эшак тегирмон тоши атрофида айлангандек айланиб юради. Дўзах аҳли унинг атрофида жамланиб, «Эй фалончи! Сенга нима бўлди? Ахир сен яхшиликка буюриб, ёмонликдан қайтармасмидинг?» дейишади. «Тўғри, яхшиликка буюрардим, ўзим шуни қилмасдим. Ёмонликдан қайтарардим, ўзим шуни қилардим», дейди» деганларини эшитдим.

Муттафақун алайҳ.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI